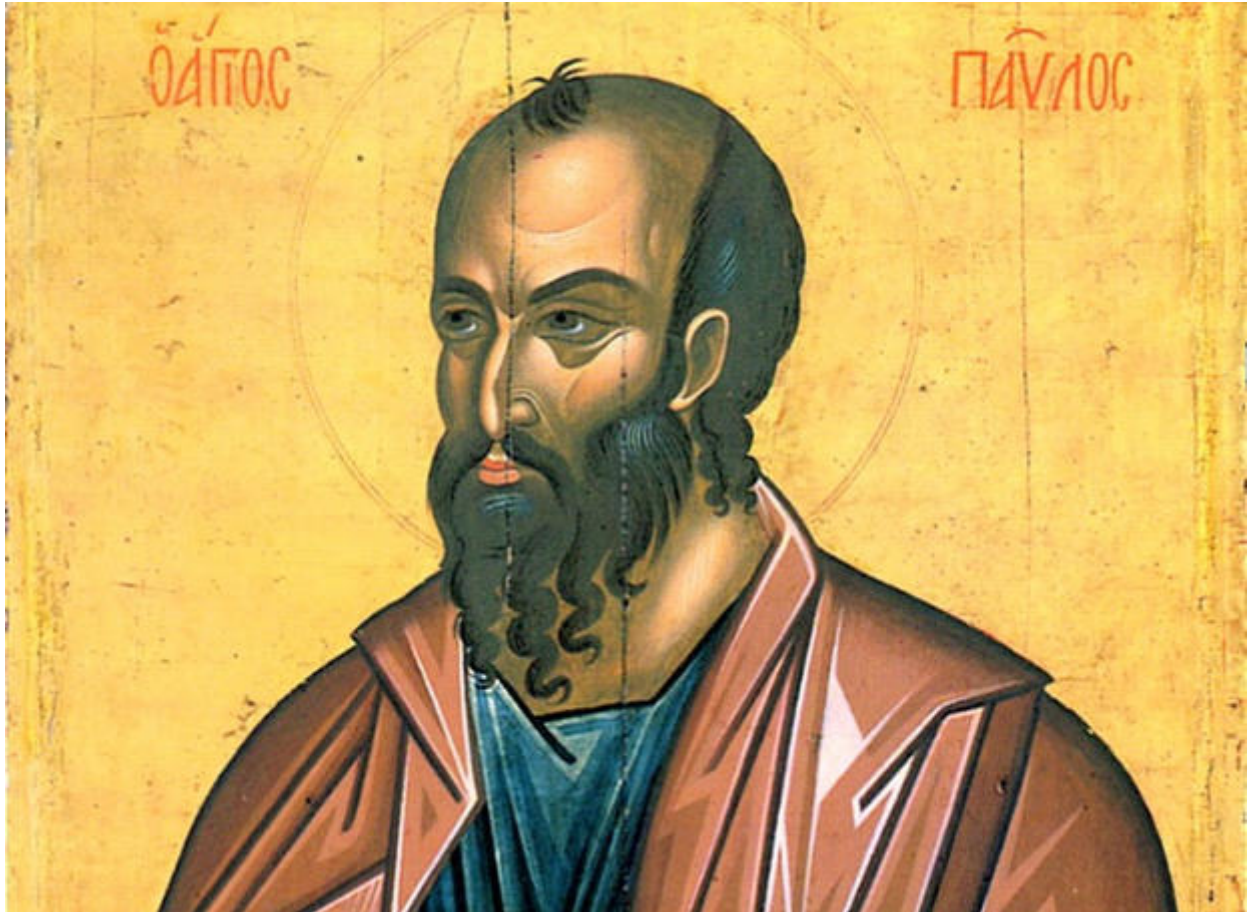

Η κλήση για ομοφωνία δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί εύκολα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυθήρων και Αντικυθήρων

ΓΡΑΠΤΟΝ Θ. ΚΗΡΥΓΜΑ εκ μέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων, υπό το θέμα, “Η ταπείνωση θεμέλιο της ενότητας και της αγάπης” (ΚΥΡΙΑΚΗ Ι’ ΛΟΥΚΑ 23-8-2020):

Ἡ Ἐκκλησία μας, Χριστιανοί μου, καί αὐτήν τήν Κυριακή ἐπανέρχεται μέ τό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα στό πρόβλημα τῶν διαφωνιῶν. Καί ζητᾷ ἀπό τοὺς πιστοὺς νά φρονοῦν τό ἴδιο (δηλαδή νά πιστεύουν καί νά φέρονται ὅλοι ὅμοια).

Αὐτή ἡ κλήση γιά ὁμοφωνία, πού σημαίνει ταυτόχρονα καί ἐνότητα, δέν μπορεῖ νά πραγματοποιεῖ εὐκόλα. Ἡ δυσκολία δέν εἶναι μόνο ὁ ἐγωϊσμός καί ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη. Εἶναι καί ἡ ἀπώλεια προσανατολισμοῦ σέ ἕνα ζωντανό καί πειστικό παράδειγμα. Αὐτό ἀκριβῶς τό παράδειγμα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό ὑπογραμμίζει στήν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή του : εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός!

Καί εἶναι πρότυπο πρὸς «τό αὐτό φρονεῖν», ἐπειδὴ τῆς διδαχῆς Του, τῶν θαυμάτων Του, τοῦ Πάθους καί τῆς Ἀναστάσεώς Του ἀκόμη, προηγήθηκε ἡ ταπείνωσή Του! (Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι στήν κόγχη τῆς Προθέσεως σέ πολλούς Ναούς μας εἰκονίζεται ὁ Ἰησοῦς νεκρός ὡς ἄνθρωπος, πρὶν τὴν ταφή Του. Καί ἡ εἰκόνα ἐπιγράφεται ὡς «Ἡ ἄκρα ταπείνωσις»).

Ὅταν ὁ Ὑπηρέτης ὅλων σκούπιζε τὰ πόδια τῶν Μαθητῶν Του, πρὶν τό Μεγάλο Δεῖπνο, τούς ἔλεγε: «Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτε με, ὁ Διδάσκαλος καί ὁ Κύριος... ὑπόδειγμα δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν καί ὑμεῖς ποιῆτε».

Αὐτή τὴν κορυφαία ταπείνωση ὑπενθυμίζει ἐμφαντικά καί ποιητικώτατα ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν. Τονίζει πῶς ὁ Κύριος ἂν καί ἦταν ἴσος μέ τόν Πατέρα ἐκένωσε – «ἄδειασε» τόν ἑαυτό Του παίρνοντας μορφή δούλου. Δηλαδή τὴν μορφή καί τὴν ὑπόσταση τοῦ πλάσματός Του, τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα, λοιπόν, πού τιμᾶμε Αὐτὴν πού «ἐχώρεσε τόν Ἀχώρητο» ἅς ἀκούσουμε τὴν προτροπὴ τοῦ Παύλου πρὸς τούς Φιλιππησίους. Προτροπὴ γιὰ μίμηση Ἐκείνου πού καταδέχθηκε τόν πιό ντροπιαστικό καί πιό ὀδυνηρό θάνατο: τόν θάνατο τόν Σταυρικό.

Μιά τέτοια μίμηση διαλύει κάθε ἔριδα, κάθε διχόνοια, κάθε ἰσχυρογνωμοσύνη. Καί θεμελιώνει τὴν μέγιστη ἀρετὴ τῆς ἀγάπης. Πού «οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς». Πού «οὐ φυσιῶται». Πού «οὐδέποτε ἐκπίπτει»!..

Πρωτ. π.Π.Μαριᾶτος